

Питање из наслова је фундаментално. Да ли смо ми (као свет) негде озбиљно погрешили и завршили у данашњој, веома лошој ситуацији? Многим младим људима ово питање може изгледати чудно, јер је свет деведесетих година за њих давно прошло време о коме из личног искуства не знају готово ништа. Али познају појмове као што су Глобална финансијска криза, либерални империјализам и Вашингтонски консензус.

ЂОГАНИ – Идемо на Марс (30 година од песме)

Иако се не може рећи да је данашњи свет „бољи“, мислим да се прилично поуздано може тврдити да је свет деведесетих био свет неупоредивог лицемерја и идеја које су се готово све испоставиле као погрешне

Иако се не може рећи да је данашњи свет „бољи“, мислим да се прилично поуздано може тврдити да је свет деведесетих био свет неупоредивог лицемерја и идеја које су се готово све испоставиле као погрешне. Сада ћу их размотрити. За почетак, ево шта је Хана Арент рекла о лицемерју: „Оно што чини уверљивом претпоставку да је лицемерје порок над пороцима јесте то што интегритет заиста може постојати под окриљем свих других порока изузев овог. Само злочин и злочинац суочавају нас са загонетком радикалног зла; али само је лицемер заиста труо до сржи.“ (О револуцији)

Арентова је можда претеривала, јер је лицемерје нужан услов за постојање сваког друштва: премало лицемерја чини друштво насилним и грубим, али превише – и ту је била у праву – чини га трулим.

[Global Inequality and More 3.0](#)